

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 18 ΙΟΥΝΙΟΥ 1974

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
167

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

430. Περί του πειθαρχικού δικαίου του επί συμβάσει εργασίας ιδιωτικού δικαίου προσωπικού απάντων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως. 1
431. Περί καθορισμού αποζημιώσεως ιδιωτών ιατρών, εκτελούντων ιατρικάς επί πλοίων και αεροσκαφών επισκέψεις. 2
432. Περί συγκροτήσεως Έρανικής Έπιτροπής Ανεγέρσεως Ανδριάντος του Ήρωος της Επανάστασεως του 1821 Ναυάρχου Ανδρέου Μιαούλη εν Ύδρα. ... 3
433. Περί συγκροτήσεως Έρανικής Έπιτροπής Ανεγέρσεως Προτομής του Αγωνιστού της Επανάστασεως του 1821 Ιωάννου Θεοφιλοπούλου (Καραβόγιαννη) εις τὸ Πεδίον τοῦ Ἀρεως. 4
434. Περί παρατάσεως θητείας Έρανικής Έπιτροπής Ανεγέρσεως Μνημείου τῶν σφαγιασθέντων ὑπὸ τῶν Κομμουνιστῶν ἐν τῇ θέσει Καμαρίῳ Κοινότητος Στιμάρικας Κορινθίας. 5
435. Περί ἀντικαταστάσεως τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ ΤΑΠ—ΟΤΕ. 6
436. Περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Χαλκίδος. 7
437. Περί ἐπικυρώσεως τοῦ ἀπὸ 29 Μαΐου 1974 Πρακτικοῦ Ἀνωτέρου Συμβουλίου Λιμενικοῦ Σώματος ἔτους 1974. 8

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

- Περί τροποποιήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 1590/22.1.74 ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Έπιτροπῆς «περὶ καθιερώσεως Τρεχουμένου Λογαριασμοῦ Καταθέσεων». 9

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 430

- Περί τοῦ πειθαρχικοῦ δικαίου τοῦ ἐπὶ συμβάσει εργασίας ιδιωτικοῦ δικαίου προσωπικοῦ απάντων τῶν οργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις α) τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 972/1971 «περὶ κανονισμοῦ ἐργασίας τοῦ ἐπὶ συμβάσει ιδιωτικοῦ δικαίου,

πάσης φύσεως προσωπικοῦ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως», β) τῶν ἄρθρων 40 παρ. 7 καὶ 42 τοῦ Ν. Δ. 175/1973 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων» καὶ γ) τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. 267/1974 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων νομοθεσίας».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 13333/1974 ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ «περὶ καθορισμοῦ ἀρμοδιότητων τοῦ Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ». (Φ. 51 τ. Β').

3. Τὰς ὑπ' ἀριθ. 14/18.4.1972 καὶ 30/14.7.1972 γνωμοδοτήσεις τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἐργασίας.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 587/29.8.1973 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργῶν παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ. Ἐσωτερικῶν καὶ Ἀπασχολήσεως, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Προσωπικὸν ὑπαγόμενον εἰς τὸ παρὸν Π. Διάταγμα.

Ἄρθρον 1.

Γενικὴ Διάταξις.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Π. Διατάγματος ὑπάγεται τὸ ἐπὶ συμβάσει ιδιωτικοῦ δικαίου πάσης φύσεως προσωπικὸν τῶν δήμων, κοινοτήτων, δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἰδρυμάτων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἐξαρτωμένων νομικῶν προσώπων, ὡς καὶ τῶν συνδέσμων ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Πειθαρχικὰ ἀδικήματα καὶ ποιναί.

Ἄρθρον 2.

Πειθαρχικὰ ἀδικήματα.

1. α) Πειθαρχικὸν ἀδίκημα ἀποτελεῖ πᾶσα δι' ὑπαιτίου πράξεως ἢ παραλείψεως παράβασις καθήκοντος, δυναμένη νὰ καταλογισθῇ.

β) Τὸ καθήκον προσδιορίζεται τόσον ἐκ τῶν, ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων, ἐγκυκλίων, ὁδηγίων καὶ διαταγῶν ἐπιβαλλομένων τῷ προσωπικῷ ὑποχρεώσεων, ὅσον καὶ ἐκ τῆς καθόλου ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας ἐκάστοτε τηρητέας ἐν γένει διαγωγῆς αὐτοῦ.

2. Μεταξὺ τῶν πειθαρχικῶν ἀδικημάτων καταλέγονται ἰδίως:

α) Ἡ ἔλλειψις πίστεως καὶ ἀφοσίωσεως πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, ἡ ἐπιδιώξις τῆς ἀνατροπῆς ἢ υπονομιέσεως τοῦ ὑφισταμένου πολιτειακοῦ ἢ κοινωνικοῦ καθεστώτος, ὡς καὶ ἡ καθ' οἷονδήποτε τρόπον ἐκδήλωσις ὑπὲρ ἀρχῶν καὶ προγραμμάτων κομμάτων διαλυθέντων καὶ τεθέντων ἐκτὸς νόμου ἢ ὀργανώσεων διαλυθεισῶν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως:

β) Πᾶσα πολιτικῶν χαρακτηρὸς ἐνέργεια ἀποτελοῦσα δημοσίαν ἐκδήλωσιν πολιτικῶν φρονημάτων ἢ ἄσκησιν πολιτικοῦ προσηλυτισμοῦ.

γ) Ἡ ἐν ὑπηρεσίᾳ ἢ ἐκτὸς αὐτῆς ἀναξιοπρεπὴς διαγωγή ἢ παράστασις.

δ) Ἡ ἐπὶ χρήμασι, χαρτοποικίᾳ καὶ ἰδίᾳ ἐν δημοσίῳ κέντρῳ.

ε) Ἡ σύναψις ἰδιαιτέρως στενῶν κοινωνικῶν σχέσεων μετὰ προσώπων, τῶν ὁποίων οὐσιώδη συμφέροντα ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἀπκλήσεως τῆς ἀντιτιθεμένης τῷ προσωπικῷ ὑπηρεσίας.

στ) Ἡ, προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, ἄσκησις κριτικῆς τῶν πράξεων τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, ἢ προδίδουσα ἑλλειψὶν σεβασμοῦ πρὸς αὐτήν.

ζ) Ἡ ἀποσιώπησις συμμετοχῆς εἰς ἔργα ἐπ' ἀμοιβῇ ξένα πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ εἰς ἃς ἐτι περιπτώσεις ἐπιτρέπεται ἢ συμμετοχὴ αὐτῇ.

η) Ἡ χρησιμοποίησις τρίτων προσώπων πρὸς ἀπόκλισιν ὑπηρεσιακῆς εὐνοίας ἢ ὠφελήματος ἢ πρόκλησιν ἢ ματαίωσιν διαταγῆς τῆς ὑπηρεσίας.

θ) Ἡ ἄμετρος ἢ διὰ τριτοῦ προσώπου συμμετοχὴ εἰς δημοπρασίαν, τῆς ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπιτροπῆς μετέχει ἢ ἡ ἀρχὴ εἰς εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει.

ι) Ἡ ἀναληθὴς δήλωσις τῆς περιουσιακῆς καταστάσεως ἢ τῆς ἀπόκρυψις μεταβολῶν τῆς περιουσιακῆς καταστάσεως.

ια) Ἡ βλάβη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν προσέλευσις ἢ ἡ πρόωρος ἐξ αὐτῆς ἀποχώρησις.

ιβ) Ἡ ραθυμία, ἡ ἀμέλεια, ὡς καὶ ἡ ἀτελής ἢ μὴ ἔγκαιρος ἐκπλήρωσις τοῦ ὑπηρεσιακοῦ καθήκοντος.

ιγ) Ἡ μὴ προσήκουσα συμπεριφορὰ πρὸς τοὺς πολίτας, τοὺς προϊσταμένους καὶ λοιπὸν προσωπικόν.

ιδ) Ἡ μὴ ἔγκαιρος ἀπάντησις εἰς ἀναφορὰς τῶν πολιτῶν.

ιε) Ἡ ἀνεπίτρεπτος παρέμβασις ὑπὲρ ἢ κατὰ τρίτου τινὸς ἢ τῆς ἀδικαιολόγητος προτίμησις ὑποθέσεων νεωτέρων ἐπὶ παρῶν καὶ παλαιότερων.

ιστ) Ἡ ἀδικαιολόγητος ἀποχὴ ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθήκοντων.

ιζ) Ἡ ἔρρητις ἢ παρέλκυσις ἐκτελέσεως ὑπηρεσίας κανονικῶς ἀποσπέντου, νομίμως διαταχθείσης.

ιη) Ἡ συμμετοχὴ εἰς ἀπεργίαν ὑφ' οἰανδήποτε μορφήν, ἔστω καὶ λευκὴν, ὡς καὶ πᾶσα ἐνέργεια τείνουσα εἰς πρόκλησιν ἢ προπαρασκευὴν ταύτης.

ιθ) Ἡ παράβασις τῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐπιβαλλομένης τῷ προσωπικῷ ἐχεμυθείας.

κ) Ἡ χρησιμοποίησις τῆς ὑπηρεσιακῆς ιδιότητος πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἰδιωτικῶν συμφερόντων αὐτοῦ ἢ προσκειμένην αὐτῷ προσωπῶν.

κα) Ἡ χρησιμοποίησις πληροφοριῶν, ἃς κατέχει ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του, πρὸς ἀποκόμισιν ἰδίου ὠφέλους πάσης φύσεως ἢ προσκειμένων αὐτῷ προσώπων.

κβ) Ἡ ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ μὴ εἰσπραξίς τοῦ οὐτινος δικαιούται μισθοῦ ἢ ἄλλων ἀποδοχῶν ἢ ἐξόδων.

κγ) Ἡ ἀποδοχὴ ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ οἰασδήποτε ὕλικῆς εὐνοίας μὴ συνιστώσης δωροληψίαν, ἀλλὰ προερχομένης ἀπὸ πρόσωπα τῶν ὁποίων τὰς ὑποθέσεις διαχειρίζεται ἢ πρόκειται νὰ διαχειρισθῇ.

κδ) Ἡ, λόγῳ ἀτυχήθους χρήσεως, φθορὰ, ἐγκατάλειψις ἢ πρᾶξις χρήσεως δημοσίου πράγματος.

κε) Πᾶσα ἐκ βόλου ἢ θαρρείας ἀμελείας πράξις ἢ παράλειψις, καίπερ τύποις νόμιμος, δυναμένη ὅπωςδήποτε νὰ ἐλάβῃ ἢ νὰ θύσῃ ἐν κινδύνῳ τὰ συμφέροντα τῆς Πολιτείας.

κστ) Ἡ παράβασις καθήκοντος κατὰ τὸν ποινικὸν κώδικα ἢ ἄλλους εἰδικούς νόμους.

κζ) Ἡ παράνομος κατοχὴ δευτέρως θέσεως.

κη) Ἡ, κατὰ ὑπερβάσιν τῶν ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τιθεμένων ὁρίων, εἰσπραξίς ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ προσθέτων ἀπολαυῶν.

κθ) Ἡ ἀδικαιολόγητος παράλειψις παρουσιάσεως πρὸς ἱατρικὴν ἐξέτασιν.

3. Διατάξεις ὁρίζουσαι εἰδικὰ πειθαρχικὰ ἀδικήματα διατυπῶνται ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 3.

Πειθαρχικαὶ ποιναί.

1. Πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι:

α) Ἐγγράφος ἐπίπληξις.

β) Πρόστιμον ἀπὸ 1 μέχρι 15 ἡμερημισθίων.

γ) Ὑποχρεωτικὴ ἀποχὴ ἐκ τῆς ἐργασίας (προσωρινὴ ἀπόλυσις) κατ' ἀνώτατον ὅριον ἐπὶ 15 ἡμέρας κατ' ἑκάστον ἡμερολογιακὸν ἔτος.

2. Τὸ πρόστιμον ἀποτελεῖ ἔσοδον τῶν οἰκείων ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

3. Τὴν ποινὴν τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀποχῆς ἐκ τῆς ἐργασίας δύναται νὰ ἐπιβάλῃ ὁ πειθαρχικὸς δικαστής, ἐφ' ὅσον ὁ μισθωτὸς ὑποπέσῃ εἰς τὰ ὑπὸ στοιχεῖα α, β, γ, ιγ, ιδ, κατ' τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ παρόντος πειθαρχικὰ ἀδικήματα, εἰς τὸ τοιοῦτον τῆς ἀδικαιολογήτου ἀποχῆς ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθήκοντων ἐπὶ τριάκοντα τοῦλάχιστον ἡμέρας ἢ διὰ κατ' ὑποτροπὴν διάπραξιν ἐντὸς τοῦ ἔτους τοῦ αὐτοῦ ἀδικήματος.

Ἄρθρον 4.

Παραγραφή πειθαρχικῶν ἀδικημάτων. Μὴ παραγραφή πειθαρχικῆς ἀποφάσεως. Διαγραφή πειθαρχικῶν ποινῶν.

1. Τὰ πειθαρχικὰ ἀδικήματα παραγράφονται μετὰ τρία ἔτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας διεπράχθησαν.

2. Αἱ κατὰ τοῦ ὑπαίτιου ἀπευθυνόμεναι πράξεις πρὸς δίωξιν τοῦ ἀδικήματος διακόπτουν τὴν παραγραφὴν, ὁ χρόνος ὅμως ταύτης δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν πενταετίαν ἐν συνόλῳ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς καταγνωστικῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως.

3. Πειθαρχικὸν ἀδικήμα, ἀποτελοῦν καὶ ποινικὸν τοιοῦτο, δὲν παραγράφεται πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ πρὸς παραγραφὴν ὀριζομένου χρόνου ὑπὸ τῶν ἀντιστοιχῶν ποινικῶν διατάξεων. Ἐπὶ τοιούτων ἀδικημάτων αἱ πράξεις τῆς ποινικῆς διαδικασίας ἀποτελοῦν λόγον διακοπῆς τῆς παραγραφῆς τοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος.

4. Ἡ παραγραφή πειθαρχικοῦ ἀδικήματος διακόπτεται διὰ τῆς τελέσεως πειθαρχικοῦ ἀδικήματος σκοποῦντος τὴν ἀπόκρυψιν αὐτοῦ.

5. Παραγραφὴν πειθαρχικὸν ἀδικήμα δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὡς ἐπιβαρυντικὴ περίπτωσις ἐν τῇ ἐπιμετρήσει τῆς ποινῆς κατὰ τὴν τιμωρίαν ἐτέρου πειθαρχικοῦ ἀδικήματος παρᾶθέντος πρὸ τῆς παραγραφῆς ἐκείνου.

6. Ἡ, τελεσιδικίως ἐπιβληθεῖσα, πειθαρχικὴ ποινὴ δὲν ὑπόκειται εἰς παραγραφὴν.

7. Αἱ ποιναὶ τῆς ἐπιπληξέως μετὰ ἐν ἔτος, τοῦ προστίμου μετὰ διετίαν καὶ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀποχῆς ἐκ τῆς ἐργασίας, μετὰ τετραετίαν ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς αὐτῶν, διαγράφονται ἐκ τοῦ θελήσι τοῦ τιμωρηθέντος καὶ ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἂν κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὡς ἄνω χρονικῶν ὁρίων δὲν ἐτιμωρήθῃ δι' οἰαδήποτε ποινῆς.

Ἄρθρον 5.

Αὐτοτέλεια κολασίμου τοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος.

Ἐν περιπτώσει ἀμνηστείας, ἀποκαταστάσεως, χάριτος ἢ κατ' οἰανδήποτε ἄλλον τρόπον ἄρσεως τοῦ κολασίμου ἢ ἄρσεως ἢ μεταβολῆς τῶν συνεπειῶν τῆς ποινικῆς καταδίκης, δὲν αἴρεται τὸ πειθαρχικὸν κολάσιμον τῆς πράξεως.

Ἄρθρον 6.

Δεδικασμένον. Ἐξειδικεύσεις Πειθαρχικῆς ἀποφάσεως καὶ ποινῆς.

1. Οὐδεὶς διώκεται ἐκ θευτέρου διὰ τὸ αὐτὸ πειθαρχικὸν ἀδικήμα.

2. Ἐνεκα τοῦ αὐτοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος μία ποινὴ ἐπιβάλλεται.

3. Διὰ τῆς αὐτῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως μία ποινὴ ἐπιβάλλεται.

Άρθρον 7.

Δίωξις και τιμώρησις πειθαρχικῶν ἀδικημάτων.

1. Ἡ δίωξις τοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος καί, ἐν περιπτώσει ἀποδείξεως αὐτοῦ, ἡ ἐπιβολή ποινῆς εἶναι καθήκον τοῦ πειθαρχικοῦ δικαστοῦ, παράλειψις τοῦ ὁποίου συνιστᾷ πειθαρχικὸν ἀδίκημα.

2. Κατ' ἐξαιρέσιν, ἐπὶ ἀδικημάτων δικαιολογούντων τὴν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως, ἡ δίωξις ἀπόκειται εἰς τὴν διακριτικὴν ἐξουσίαν τῶν τεταγμένων πρὸς τοῦτο ὀργάνων, λαμβανόντων ὑπ' ὄψιν ἅφ' ἑνὸς μὲν τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, ἅφ' ἑτέρου δὲ τὴν καθόλου ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐκτὸς αὐτῆς διαγωγὴν τοῦ κρίνομένου, ὡς καὶ τὴν ἐν γένει ὑπηρεσιακὴν συγκρότησιν καὶ προσωπικότητα αὐτοῦ. Προκειμένου περὶ ἐργατοτεχνικοῦ προσωπικοῦ, ἡ διάταξις τῆς παρούσης παραγράφου ἔχει ἐφαρμογὴν ἀνεξαρτήτως ἀπειλούμενης ποινῆς.

3. Ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς κέχτηται διακριτικὴν ἐξουσίαν ὡς πρὸς τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ κριτήρια. Κατ' ἐξαιρέσιν ὅσας τὸ πειθαρχικὸν ἀδίκημα δικαιολογεῖ ποινὴν ἡνωτέραν τῆς ἐπιπλήξεως, δὲν δύναται ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς νὰ μὴ ἐπιβάλλῃ ποινὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Πειθαρχικαὶ δικαιοδοσίαι.

Άρθρον 8.

Πειθαρχικὰ ὅργανα.

Πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἔκκουν:

α) Οἱ πειθαρχικῶς προϊστάμενοι.

β) Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ άρθρου 3 τοῦ Β.Δ. 246/1971 «περὶ τῶν παρὰ ταῖς περιφερειακαῖς ὑπηρεσίαις ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἐργασίας Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν καὶ περὶ καταργήσεως ἀρμοδιοτήτων ἐτέρων Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν» (φ. 70).

Άρθρον 9.

Πειθαρχικῶς προϊστάμενοι.

Πειθαρχικῶς προϊστάμενοι εἶναι:

α) Ὁ νομάρχης ἐπὶ παντὸς τοῦ εἰς τὸ παρὸν II. Διάταγμα ὑπαγομένου προσωπικοῦ.

β) Ὁ δήμαρχος ἐπὶ προσωπικοῦ δήμων.

γ) Ὁ πρόεδρος κοινότητος ἐπὶ προσωπικοῦ κοινοτήτων.

δ) Ὁ πρόεδρος τοῦ ἀδελφάτου ἐπὶ προσωπικοῦ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἰδρυμάτων.

ε) Ὁ πρόεδρος τοῦ διοικούντος τὸ νομικὸν πρόσωπον συλλογικοῦ ὁργάνου ἐπὶ προσωπικοῦ θημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν νομικῶν προσώπων.

στ) Ὁ πρόεδρος τοῦ διοικούντος τὸν σύνδεσμον ὁργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως συλλογικοῦ ὁργάνου, ἐπὶ προσωπικοῦ συνδέσμων ὁργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

Άρθρον 10.

Ἀρμοδιότης πειθαρχικῶς προϊσταμένων.

1. Οἱ πειθαρχικῶς προϊστάμενοι δύναται νὰ ἐπιβάλλουν αἰανδήποτε τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 ποινῶν.

2. Μεταξὺ πλειόνων ἀρμοδίως ἐπιληφθέντων πειθαρχικῶς προϊσταμένων, προτιμᾶται ὁ πρότερον καλέσας εἰς ἀπολογία.

Άρθρον 11.

Ἀρμοδιότης Ἐπιτροπῆς άρθρου 3 Β.Δ. 246/1971.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ άρθρου 3 τοῦ Β.Δ. 246/1971 κρίνει ἐπὶ ἐφέσεων κατὰ τῶν ἐπιβαλλουσῶν τὰς ποινὰς προστίμου καὶ ὑποχρεωτικῆς ἀποχῆς ἐκ τῆς ἐργασίας ἀποφάσεων τῶν πειθαρχικῶς προϊσταμένων, πλην τῶν ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἐκδομένων.

Άρθρον 12.

Ἀμεταβίβαστον ἀρμοδιότητος πειθαρχικῶς προϊσταμένων.

Ἡ ἀρμοδιότης τῶν πειθαρχικῶς προϊσταμένων εἶναι ἀμεταβίβαστος, πλην ἂν ἄλλως προβλεπεται ὑπὸ διατάξεως νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Πειθαρχικὴ διαδικασία.

Άρθρον 13.

Πειθαρχικὴ δίκη — Ἀνάκρισις — Ἀνακριτικαὶ Πράξεις — Ἀπολογία — Ἐκδίκασις — Πειθαρχικὴ Ἀπόφασις.

1. Ἡ πειθαρχικὴ δίκη ἄρχεται διὰ τῆς κλήσεως εἰς ἀπολογία.

2. Ἐὰν τὰ ὑπάρχοντα ἢ συγκεντρωθέντα στοιχεῖα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ διωκόμενον ἀδίκημα κρίνονται ἀνεπαρκῆ, δύναται, πρὸ τῆς κλήσεως εἰς ἀπολογία, νὰ ἐνεργηθῇ διοικητικὴ ἀνάκρισις, πρὸς πληρεστέραν διαγνώσιν τῶν πραγματικῶν περιστάσεων.

3. Ἡ ἀνάκρισις ἐνεργεῖται εἴτε ὑπὸ τοῦ ἐπιληφθέντος τῆς διώξεως πειθαρχικῶς προϊσταμένου, εἴτε, κατ' ἐντολὴν τούτου, ὑπὸ τοῦ τακτικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ θῷ βαθμῷ τοῦλάχιστον, αἱ δὲ ἀνακριτικαὶ πράξεις εἶναι ἰδίαι: α) ἡ αὐτοψία, β) ἡ πραγματογνωμοσύνη, γ) ἡ ἐξέτασις μαρτύρων, δ) ἡ ἐξέτασις τοῦ διωκόμενου, ε) ἡ ἐκτίμησις τῶν ἐγγράφων.

4. Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἀνάκρισιν δύναται νὰ προσλάβῃ ὡς γραμματεῖα τῆς ἀναρίσεως ὑπάλληλον ὑπ' αὐτοῦ ὀριζόμενον.

5. Διὰ τῆς αὐτοψίας διώκεται ὅπως βεβαιωθῇ γεγονὸς τι, διὰ τῆς ἰδίας ἀντιλήψεως τοῦ ἐνεργούντος τὴν διοικητικὴν ἀνάκρισιν. Αὕτη δύναται νὰ περιλάβῃ ἐξέτασιν ἐν τόπῳ ἢ ἐξέτασιν πραγμάτων, ἐξ ἧς δύναται νὰ σχηματισθῇ, ὑπὸ τοῦ ἐνεργούντος τὴν διοικητικὴν ἀνάκρισιν, ἀσφαλὲς πεποδηθῆς, δυναμένη νὰ πείσῃ τὸν πειθαρχικὸν ἢ τοὺς πειθαρχικοὺς δικαστάς.

6. Ἐὰν πρὸς βεβαίωσιν, διαγνώσιν ἢ κρίσιν οἰουδήποτε γεγονότος ἀπαιτοῦνται εἰδικαὶ ἐπιστημονικαὶ ἢ τεχνικαὶ γνώσεις, ὁ ἐνεργῶν τὴν διοικητικὴν ἀνάκρισιν δύναται νὰ ὀρίσῃ πραγματογνωμόνας. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν διαδικασίαν τοῦ διορισμοῦ τῶν πραγματογνωμόνων, τὴν υποχρέωσιν ἀποδοχῆς τοῦ διορισμοῦ, τὸν ὄρκον καὶ τὴν θέσιν αὐτοῖς τῶν πρὸς ἐξέτασιν ζητημάτων, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ οἰκείαι διατάξεις τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας (Κεφάλαιον Γ', ἄρθρα 183 καὶ ἐπ.).

7. Οἱ μάρτυρες, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἰδιωτῶν, ἐξετάζονται ἐνόρκως, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ άρθρου 221, τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας. Ὁ τύπος τοῦ ὄρκου ἔχει ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις 218 καὶ 220 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας. Ἡ ἐξέτασις τῶν παρὰ τοῦ διωκόμενου προσεγομένων μαρτύρων πέραν τῶν πέντε, ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἐνεργούντος τὴν ἀνάκρισιν.

8. Κατὰ τὴν ἀνάκρισιν δέον νὰ ἐξετάζηται καὶ ὁ διωκόμενος ἀνωμοτί, ἢ μὴ προσέλευσις ὅμως τούτου ἢ ἡ ἄρνησις πρὸς ἐξέτασιν δὲν κωλύει τὴν πρόοδον τῆς ἀναρίσεως. Ἡ ὁμολογία τοῦ διωκόμενου, ἐναρμονιζομένη μάλιστα καὶ πρὸς ἕτερα ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα, ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν. Παράστασις ἢ συμπάρστασις πληρεξουσίου δὲν ἐπιτρέπεται.

9. Ἐκ τῶν ἐγγράφων δύναται νὰ πιστοποιηθῇ γεγονὸς τι. Ἡ ἀποδεικτικὴ ἰσχὺς τῶν δημοσίων ἐγγράφων εἶναι ἀπόλυτος ἀνατρεπομένη μόνον, ἐφ' ὅσον βεβαιωθῇ πλαττότης τούτων. Ἡ ἐκτίμησις τῆς ἀποδεικτικῆς ἀξίας τῶν ἰδιωτικῶν ἐγγράφων, ἐξ ἄλλου, ἀπόκειται εἰς τὴν ἐλευθέραν κρίσιν τοῦ ἐνεργούντος τὴν ἀνάκρισιν, δυναμένου εἴτε νὰ συναγάγῃ τὰς ἐκ τούτων ἐνδείξεις ἢ ἀποδείξεις εἴτε νὰ ἀπορρίψῃ ταῦτα, ἡτις ἐλογημένως.

10. Δι' ἐκάστην ἀνακριτικὴν πράξιν συντάσσεται ἰδίᾳ ἐκθεσις ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν συμπραξάντων. Ἐπὶ ἀγνοίας ἀναγνώσεως ἢ γραφῆς ἢ ἀρνήσεως ὑπογραφῆς, γίνεται σχετικὴ βεβαίωσις ἐν τῇ ἐκθέσει.

11. Ὁ διεξάγων τὴν ἀνάκρισιν δικαιούται νὰ αἰτήσῃται παρὰ πάσης διοικητικῆς ἀρχῆς ἢ εἰρηνοδίκου ἢ εἰδικοῦ πταισματοδίκου τὴν ἐν τῇ ἑδρᾷ αὐτοῦ ἐνεργεῖαν ἀνακριτικῆς

τινος πράξεως. Μετά την κλήσιν εις απόλογίαν, ή υπόθεσις δέον νά περατωθῇ δι' αποφάσεως.

12. Αί καταδικαστικά αποφάσεις εκδίδονται μετ' έγγραφον κλήσιν του διωκομένου εις απόλογίαν.

13. Η εξέτασις του διωκομένου κατά τὸ στάδιον τῆς ἀνακρίσεως δὲν ἀναπληροῖ τὴν κλήσιν εις απόλογίαν.

14. Η κλήσις εις απόλογίαν καθορίζει τὸ ἀποδιδόμενον πειθαρχικὸν ἀδίκημα καὶ τάσσει εὐλογον προθεσμίαν πρὸς απόλογίαν, πάντως οὐχὶ βραχύτερον τῶν τριῶν ἡμερῶν. Η προθεσμία αὕτη δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ δεδικαιολογημένη ἐγγράφῳ αἰτήσῃ του καλουμένου.

15. Πρὸ τῆς απόλογίας, δικαιούται ὁ διωκόμενος νὰ λάβῃ γνώσιν τῆς σχηματισθείσης διχογραφίας.

16. Η απόλογία υποβάλλεται ἐγγράφως.

17. Ο πειθαρχικὸς δικαστὴς ἐκτιμᾷ ἐλευθέρως τὰ ἀποδεικτικά στοιχεῖα.

18. Αἱ πειθαρχικαὶ αποφάσεις δέον νὰ εἶναι ἡτιολογημέναι. Ἄμα τῇ ἐκδόσει τῶν κοινοποιούντων εἰς τὸν κρινέντα, εἰς τὸν οἰκείον ὀργανισμὸν καὶ εἰς τὸν οἰκείον νομάρχην.

19. Η ἐκδοσις ὁριστικῆς αποφάσεως ἐπὶ τινὶ ἀδίκηματι καθιστᾷ ἀπαράδεκτον νέαν πειθαρχικὴν δίωξιν διὰ τὸ αὐτὸ πειθαρχικὸν ἀδίκημα.

20. Ἀνάκλησις ἐκδοθείσης πειθαρχικῆς αποφάσεως δὲν ἐπιτρέπεται.

21. Αἱ πρὸς τὸν διωκόμενον κλήσεις καὶ γνωστοποιήσεις, ὡς καὶ αἱ πειθαρχικαὶ αποφάσεις ἐπιδίδονται εἰς χεῖρας ἢ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ, συντασσόμενου ἀποδεικτικοῦ. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως παραλαβῆς, ὁ ἐπιδίδων συντάσσει πρᾶξιν βεβαιούσιν τὴν ἄρνησιν. Ἀγνωσμένης τῆς διαμονῆς, τὸ ἐγγράφον τοιχοκολλάται εἰς τὸ κατ'ὸν τῆς ὑπηρεσίας του διωκομένου, συντασσόμενου πρωτοκόλλου, ὅπερ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἐπιδίδοντος καὶ δύο μαρτύρων.

22. Η πειθαρχικὴ ἀπόφασις μετὰ τὰς κατὰ τὴν παράγραφον 18 κοινοποιήσεις ἀποστέλλεται ἐν κεκυρωμένῳ ἀντιγράφῳ μεθ' ὀλοκλήρου τοῦ φακέλλου, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν προσωπικοῦ τοῦ οἰκείου ὀργανισμοῦ, ὁφείλουσαν, ἅμα τῇ τελεσιδικίᾳ τῆς αποφάσεως νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐκτελέσεως, νὰ δώσῃ ἀντίγραφον αὐτῆς εἰς τὸν ἀτομικὸν φάκελλον τοῦ κρινέντος καὶ νὰ ἐκκαθαρίσῃ καὶ βεβαιώσῃ εἰς τὸ δημόσιον ἢ δημοτικὸν ταμεῖον τὰ τέλη τῆς πειθαρχικῆς διαδικασίας.

Ἄρθρον 14.

Σχέσις πειθαρχικῆς πρὸς ποινικὴν δίκην.

1. Η πειθαρχικὴ δίκη εἶναι αὐτοτελὴς καὶ ἀνεξάρτητος πάσης ἄλλης δίκης.

2. Η ποινικὴ δίκη δὲν ἀναστέλλει τὴν πειθαρχικὴν, δύναται ὅμως ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς δι' ἀποφασέως του, δυναμένης ἐλευθέρως νὰ ἀνακληθῇ, νὰ διατάξῃ δι' ἐξαιρετικούς λόγους τὴν ἀναστολήν.

3. Ὅσάκις ἐν ποινικῇ ἀπόφασιν, καταστάσει ἀμετακλήτῳ, βεβαιούται ρητῶς ἡ ὑπαρξίς ἢ ἀνυπαρξία πραγματικῶν γεγονότων, γίνονται ταῦτα δεκτὰ ἐν τῇ πειθαρχικῇ δίκῃ ὡς ἐν τῇ ποινικῇ. Οὐδόλως ὅμως κωλύεται ἐντεῦθεν τὸ πειθαρχικὸν ὄργανον νὰ ἐκδώσῃ, ἀντιθέτως πρὸς τὴν ποινικὴν, ἀπόφασιν ἀπαλλακτικὴν ἢ καταδικαστικὴν.

4. Ἐκδιδόμενης ἀμετακλήτου ποινικῆς καταδικαστικῆς αποφάσεως μετὰ τὴν πειθαρχικὴν, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἐνεκα τῆς αὐτῆς πράξεως πειθαρχικὴ δίωξις, ἐὰν δικαιολογηθῇ ἐπιβολὴ μεγαλύτερας πειθαρχικῆς ποινῆς. ἐκδιδόμενης δὲ ἀμετακλήτου ἀθωωτικῆς ποινικῆς αποφάσεως, ἐὰν ἐν τῇ ποινικῇ ἀπόφασιν βεβαιούται ρητῶς ὅτι δὲν ἔλαβε χώραν ἀδίκημα ἢ τὸ ἀδίκημα δὲν ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ τιμωρηθέντος ἢ αὐδεμίαν αὐτοῦ εἶχεν συμμετοχὴν εἰς τὸ ἀδίκημα, ἐπαναλαμβάνεται ἡ πειθαρχικὴ δίκη.

5. Τὸ πρὸς ἐπανάληψιν τῆς πειθαρχικῆς δίκης δικαίωμα παραγράσσεται μετὰ διετίαν ἀπ' ἧς κατὰ τὴν ἀμετακλήτου ἢ ποινικῆς ἀπόφασις.

6. Η παρὰ πλημμελειοδίκαις Εἰσαγγελικῇ Ἀρχῇ ὑποχρεούται πᾶσαν ὑπ' αὐτῆς ἀσκουμένην ποινικὴν δίωξιν κατὰ τοῦ ὑπὸ τὸ παρὸν Διάταγμα ὑπαγομένου προσωπικοῦ νὰ γνωστοποιῇ ἀμέσως εἰς τὴν προϊσταμένην αὐτοῦ ἀρχήν.

Ἄρθρον 15.

Ἐπανάληψις πειθαρχικῆς δίκης.

1. Τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἁρθρου 14 τοῦ παρόντος ἐπανάληψιν τῆς πειθαρχικῆς δίκης αἰτεῖται, ἐν μὲν τῇ περιπτώσει τῆς ἐκδόσεως καταδικαστικῆς ποινικῆς αποφάσεως, ὁ οἰκείος Νομάρχης, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τῆς ἐκδόσεως ἀθωωτικῆς ποινικῆς αποφάσεως, ὁ ἀθωωθείς.

2. Η αἴτησις ἐπανάληψεως ἀπευθύνεται πρὸς τὸ πειθαρχικὸν ὄργανον, εἰς ὃ ὑπῆγετο ὁ τιμωρηθεὶς κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως ἀδικήματος.

3. Κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς πειθαρχικῆς δίκης, ἐν μὲν τῇ περιπτώσει ἐκδόσεως καταδικαστικῆς ποινικῆς αποφάσεως, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ποινὴ ἄνωτέρα τῆς ἐπιβληθείσης, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τῆς ἐκδόσεως ἀθωωτικῆς ποινικῆς αποφάσεως, δύναται νὰ ἀπαλλαγῇ ὁ τιμωρηθεὶς ἢ νὰ ἐπιβληθῇ αὐτῷ ἐλαφροτέρα ποινὴ.

Ἄρθρον 16.

Τέλη σημάτων ἐγγράφων πειθαρχικῆς διαδικασίας.

1. Τὰ τέλη σημάτων καταλογίζονται εἰς θάρος τοῦ καταδικασθέντος διὰ τῆς ὁριστικῆς αποφάσεως.

2. Ἐν ἡ περιπτώσει διετάχθη πραγματογνωμοσύνη, αἱ ἀμοιβαὶ τῶν πραγματογνωμόνων ἐκκαθαρίζονται ὑπὸ τοῦ πειθαρχικοῦ ὁργανοῦ καὶ καταβάλλονται παρὰ τοῦ οἰκείου ὀργανισμοῦ κατὰ τὰς ἰσχύουσας ἐν προκειμένῳ σχετικὰς διατάξεις, καταλογιζόμεναι εἰς θάρος τοῦ τιμωρηθέντος καθόλου ἢ ἐν μέρει διὰ τῆς ὁριστικῆς αποφάσεως.

3. Ἐν περιπτώσει ἀπαλλαγῆς τοῦ διωκομένου, τὰ τέλη βαρύνουν τὸν οἰκείον ὀργανισμὸν.

Ἄρθρον 17.

Ἐφεσις.

1. Εἰς ἔφεσιν ὑπόκεινται αἱ ἐπιβάλλονται τὰς ποινὰς προστίμου καὶ ὑποχρεωτικῆς ἀποχῆς ἐκ τῆς ἐργασίας αποφάσεις τῶν πειθαρχικῶς προϊσταμένων.

2. Η ἔφεσις κατ' ἀποφάσεων πάντων τῶν πειθαρχικῶς προϊσταμένων, πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ Νοάρχου ἐκδιδόμενων, ἀπευθύνεται ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ Β.Δ. 246/1971.

3. Η κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 2 Ἐπιτροπὴ τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ Β.Δ. 246/1971 κρίνουσα εἰς δεῦτερον βαθμὸν, κατόπιν ἐφέσεως τοῦ τιμωρηθέντος δύναται ἢ νὰ δεχθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν ἐφεσιν ἢ νὰ ἀπορρίψῃ ταύτην.

4. Η ἔφεσις ἀσκεῖται ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς αποφάσεως.

Ἄρθρον 18.

Ἀναστολὴ Ἐκτελέσεως.

Η ἔφεσις καὶ ἡ πρὸς ἀσκήσιν αὐτῆς προθεσμία ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πειθαρχικῆς αποφάσεως.

Ἄρθρον 19.

Ἐκτέλεσις.

1. Η μὴ ὑποκειμένη εἰς ἔφεσιν ὁριστικὴ πειθαρχικὴ ἀπόφασις εἶναι ὑποχρεωτικῶς ἐκτελεστή.

2. Η ἐκτελεστὴ πειθαρχικὴ ἀπόφασις ἐκτελεῖται, ὡς πρὸς μὲν τὸ πρόστιμον ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐντελλομένου τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποδοχῶν τοῦ τιμωρηθέντος πρὸς ὃν ἀποστέλλεται ὑπὸ τῆς ἐκδόσεως ἀρχῆς ὑποχρεωτικῶς καὶ ἀμέσως ἅμα τῇ τελεσιδικίᾳ τῆς αποφάσεως ἀντίγραφον αὐτῆς, ὡς πρὸς δὲ τὴν προσωρινὴν ἀπόλυσιν ὑπὸ τοῦ οἰκείου ὀργανισμοῦ. Εἰς περιπτώσιν καταγγελίας τῆς συμβάσεως, τὸ πρόστιμον εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπραξέως δημοσίων ἐσόδων, αὐδέποτε ὅμως παρὰ τῶν κληρονόμων τοῦ τιμωρηθέντος.

"Αρθρον 20.

Μεταβατικά διατάξεις.

Υπό του παρόντος διέπονται αι έκτακται, κατά την ισχύν του, συνεπεία έφεσεως, δίκαι, ως και αι από της ισχύος του και έφεξης άκνηθείσαι έμπροθέσμως έφέταις κατά προεχδοθεισών παιδαρχικών αποφάσεων.

Είς τόν Ημέτερον επί των Έσωτερικών Υπουργόν, ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Έν Αθήναις τῇ 4 Ιουνίου 1974

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΦΑΙΔΩΝ ΓΚΙΖΙΚΗΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΩ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΛΛΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΣΟΥΜΠΑΣ

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ

ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΡΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 431

Περί καθορισμού αποζημιώσεως ιδιωτών ιατρών, εκτελούντων ιατρικάς επί πλοίων και αεροσκαφών επισκέψεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες υπ' όψει:

1. Τάς διατάξεις του Ν. Δ. 175/73 «περί Υπουργικού Συμβουλίου και Υπουργείων» τεθέντος εν ισχύι δια του υπ' αριθ. 396/73 Π. Δ/τος και τροποποιηθέντος δια του Ν.Δ. 267/74.

2. Τάς διατάξεις των άρθρων 19 και 31 του Α.Ν. 340/1936 «περί των υγειονομικών διατάξεων της δια θαλάσσης, δια ξηράς και δια του αέρος επικοινωνίας και της οργανώσεως της οικείας Υγειονομικής Υπηρεσίας».

3. Την υπ' αριθ. 23/1974 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου της Έπικρατείας, προτάσει των επί των Οικονομικών, Κοινωνικών Υπηρεσιών, Μεταφορών και Επικοινωνιών και Εμπορικής Ναυτιλίας Υπουργών, απεφασίσασμεν και διατάσσομεν:

"Αρθρον 1.

1. Η κατά τὸ άρθρον 19 του Α.Ν. 340/1936 αποζημιώσεις των εκτελούντων την υγειονομικήν υπηρεσίαν των Υπουργείων και Αεροϋγειονομείων ιδιωτών ιατρών καθορίζεται εἰς διακοσίας (200) δραχμάς κατ' ἐπίσκεψιν πλοίου και ἑκατὸν ὀγδοήκοντα (180) δραχμάς κατ' ἐπίσκεψιν αεροσκάφους.

2. Η συνολική μηνιαία αποζημιώσις των ὡς ἄνω ιατρῶν δέν δύναται νά ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν ὀκτὼ χιλιάδων (8.000) δραχμῶν, ἄνευ ἐτέρας προσαυξήσεως ἢ ἐπιδόματος.

"Αρθρον 2.

Τὸ ἀπὸ 25.10.57 Β. Δ/γμα «περί καθορισμού αποζημιώσεως ιατρῶν ιδιωτῶν κλπ.» (ΦΕΚ 220/57 τ. Α'), ὡς και τὸ υπ' αριθ. 326/66 τοιοῦτον «περί καθορισμού συνολικῆς αποζημιώσεως ιδιωτῶν ιατρῶν εκτελούντων ιατρικάς ἐπὶ πλοίων και αεροπλοίων ἐπισκέψεις» (ΦΕΚ 88/66 τ. Α') καταργοῦνται.

Εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν και Κοιν. Υπηρεσιῶν Υπουργούς, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν και εκτέλεσιν τοῦ παρόντος Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Έν Αθήναις τῇ 4 Ιουνίου 1974

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΦΑΙΔΩΝ ΓΚΙΖΙΚΗΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΑΡΑΛ. ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ

ΚΩΝΣΤ. ΣΚΙΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 432

(3)

Περί συγκροτήσεως Έρανικής Έπιτροπῆς Ανεγέρσεως Ανδριάντος του Ήρωος τῆς Έπαναστάσεως τοῦ 1821 Ναυάρχου Ανδρέου Μιαούλη ἐν Ύδρᾳ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες υπ' όψει:

α) Τὰ διατάξεις των άρθρων 122—126 τοῦ Αστικού Κώδικος.

β) Τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 5101/31 «περί διενεργείας ἐράνων, λαχειοφόρων ἀγορῶν κλπ.».

γ) Τὸ υπ' αριθ. 2539/26 Νοεμβρίου 1973 ἔγγραφον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν και Αἰγίνης «περί συγκροτήσεως Έρανικῆς Έπιτροπῆς Ανεγέρσεως Ανδριάντος τοῦ Ήρωος τῆς Έπαναστάσεως τοῦ 1821 Ναυάρχου Ανδρέου Μιαούλη ἐν Ύδρᾳ».

δ) Τὸ υπ' αριθ. ΣΤ. 159860/14 Ἰανουαρίου 1974 ἔγγραφον τοῦ Ναυαρχικοῦ Διαμερίσματος Πειραιῶς, προτάσει τοῦ Ημετέρου ἐπὶ των Κοινωνικῶν Υπηρεσιῶν Υπουργοῦ, ἀποφασίζομεν και διατάσσομεν:

"Αρθρον μόνον.

1. Συγκροτοῦμεν Έρανικὴν Έπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ των κάτωθι:

1) Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν και Αἰγίνης κ. Ἱεροθέου, ὡς Προέδρου.

2) Λουκά Κοτρώνη τοῦ Πέτρου, Δημάρχου Ὑδρας.

3) Ανδρέου Ραφαλιᾶ τοῦ Εὐαγγέλου, ἱατροῦ.

4) Δημητρίου Θεοφάνη, γυμνασιάρχου.

5) Νικολάου Καρρά τοῦ Γεωργίου, συνταξιούχου διδασκάλου.

6) Νικολάου Γκιώνη τοῦ Μιχαήλ, ὀδοντίατρου.

7) Γεωργίου Βροντίση τοῦ Κυριάκου, ἐπαγγελματίου και προέδρου τοῦ ἐμποροεπαγγελματικοῦ συλλόγου Ὑδρας.

8) Δημητρίου Μαργκούνη, Δ/ντοῦ ἐφημερίδος «Ὑδραϊκά Νέα».

9) Ἀγγέλου Κοτρώνη τοῦ Λουκά, ἀρχιτέκτονος, ὡς μελῶν.

2. Ὑδρα τῆς Έπιτροπῆς ὀρίζεται ἡ πόλις Ὑδρα, διάρκεια δὲ αὐτῆς μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1976.

3. Σκοπὸς τῆς Έπιτροπῆς ἔσται ἡ διενέργεια ἐράνου πρὸς συλλογὴν χρημάτων δια τὴν ἀνέγερσιν Ανδριάντος τοῦ Ήρωος τῆς Έπαναστάσεως τοῦ 1821 Ανδρέου Μιαούλη ἐν Ὑδρᾳ.

4. Η Έπιτροπὴ εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ, ἐὰν τὰ παρόντα μέλη εἶναι πλείονα των ἀπόντων, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται δια πλειοψηφίας των παρόντων και καταχωροῦνται εἰς εἰδικὸν βιβλίον, τηρούμενον παρ' αὐτῆς και ὑπογραφόμενον παρὰ των παρόντων μελῶν.

5. Τὸ καθαρὸν προϊόν τοῦ ἐράνου θὰ κατατεθῇ παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ελλάδος, ἢ δὲ ἀνάληψις και διάθεσις αὐτοῦ θὰ ἐνεργῇται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 5101/1931.

6. Η ἀνάθεσις ὡς και ἡ παρακολούθησις τῆς εκτελέσεως τοῦ κατὰ τὰ ἄνω ἔργου θὰ γίνῃ ὑπὸ Έπιτροπῆς ἐξ εἰδικῶν προσώπων συγκροτουμένης παρὰ τοῦ Υπουργείου Πολιτισμοῦ και Ἐπιστημῶν (Δ/νσις Καλῶν Τεχνῶν), ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς ὁποίας θὰ τελῇ ἡ Έπιτροπὴ αὕτη ὡς πρὸς τὴν καλύτεραν εκτέλεσιν τοῦ ἔργου, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ Νόμου 6409/34.

Εἰς τὸν Ημέτερον ἐπὶ των Κοινωνικῶν Υπηρεσιῶν Υπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν και εκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Έν Αθήναις τῇ 27 Μαΐου 1974

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΦΑΙΔΩΝ ΓΚΙΖΙΚΗΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 433

Περὶ συγκροτήσεως Ἑραρικήσ Ἐπιτροπήσ Ἀνεγέρσεως προτομήσ τοῦ Ἀγωνιστοῦ τῆσ Ἐπαναστάσεωσ 1821 Ἰωάννου Θεοφιλοπούλου (Καραθόγιαννη) εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἀρεωσ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

α) Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 122—126 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

β) Τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 5101/1931 «περὶ διενεργείας ἐράνων, λαχειοφόρων ἢ φιλανθρωπικῶν ἀγορῶν».

γ) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 467989/4.3.1974 ἔγγραφον τοῦ Νομαρχικοῦ Διαμερίσματος Ἀθηνῶν «περὶ συγκροτήσεωσ Ἑραρικήσ Ἐπιτροπήσ Ἀνεγέρσεωσ προτομήσ τοῦ Ἀγωνιστοῦ τῆσ Ἐπαναστάσεωσ 1821 Ἰωάννου Θεοφιλοπούλου (Καραθόγιαννη) εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἀρεωσ».

δ) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 16/14.3.1974 ἔγγραφον τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἀττικῇ Λαγκαθινῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἀρθρον μόνον.

1. Συγκροτοῦμεν Ἑραρικήν Ἐπιτροπήν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν κάτωθι:

1) Ἀθανασοπούλου Σοφίας τοῦ Γεωργίου.

2) Γαννικοπούλου Ἰωάννου τοῦ Κων/νου, ἐργολάθου οἰκοδομῶν.

3) Δεσποτοπούλου Νικολάου τοῦ Ἰωάννου, συνταξιούχου.

4) Καλοτύχου Κων/νου τοῦ Ἰωάννου, συνταξιούχου ἐκπαιδευτικοῦ.

5) Κατόπη Ἀσημάκη τοῦ Ἀποστόλου, ἐργολάθου οἰκοδομῶν.

6) Κίντζιου Ἰωάννου τοῦ Ἀγγελῆ, συνταξιούχου ἐκπαιδευτικοῦ.

7) Μουρούτσου Χαραλάμπους τοῦ Γεωργίου, ἐκπαιδευτικοῦ.

8) Μπαμπίλη Κων/νας τοῦ Παναγιώτου, καθηγητρίας Μαθηματικῶν.

9) Κίντζιου Χρήστου τοῦ Γεωργίου, συνταξιούχου καθηγητοῦ.

10) Σαμαρᾶ Ἰωάννου τοῦ Εὐσταθίου, ὑπαλλήλου ΔΕΗ.

11) Θεοφιλοπούλου Σπυρίδωνος τοῦ Κων/νου, συνταξιούχου αὐτοκνητιστοῦ.

2. Ἐδρα τῆσ Ἐπιτροπήσ ὀρίζονται αἱ Ἀθῆναι, διάρκεια δὲ αὐτῆσ μέχρι τῆσ 31 Δεκεμβρίου 1975.

3. Σκοπὸς τῆσ Ἐπιτροπήσ ἔσται ἡ διενέργεια ἐράνων πρὸς συλλογὴν χρημάτων διὰ τὴν ἀνέγερσιν προτομήσ τοῦ Ἀγωνιστοῦ τῆσ Ἐπαναστάσεωσ 1821 Ἰωάννου Θεοφιλοπούλου (Καραθόγιαννη) εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἀρεωσ.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν τὰ παρόντα μέλη εἶναι πλείονα τῶν ἀπόντων, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆσ λαμβάνονται διὰ πλειοψηφείας τῶν παρόντων καὶ καταχωροῦνται εἰς εἰδικὸν βιβλίον τηρούμενον παρ' αὐτῆσ καὶ ὑπογραφόμενον παρὰ τῶν παρόντων μελῶν.

5. Τὸ καθαρὸν προϊόν τοῦ ἐράνου, θὰ κατατεθῇ παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ τῆσ Ἑλλάδος, ἡ δὲ ἀνάληψις καὶ διάθεσις αὐτοῦ θὰ ἐνεργῇται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 5101/31.

6. Ἡ ἀνάθεσις ὡς καὶ ἡ παρακολούθησις τῆσ ἐκτελέσεωσ τοῦ κατὰ τὰ ἄνω ἔργου θὰ γίνηῖ ὑπὸ Ἐπιτροπῆσ ἐξ εἰδικῶν προσώπων συγκροτουμένησ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν (Δ/σις Καλῶν Τεχνῶν) ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆσ ὁποίας θὰ τελῇ ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ὡς πρὸς τὴν καλυτέραν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, συμφῶνως τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ Νόμου 6409/1934.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαΐου 1974

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΦΑΙΔΩΝ ΓΚΙΖΙΚΗΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ

(5)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 434

Περὶ παρατάσεωσ θητείας Ἑραρικήσ Ἐπιτροπήσ Ἀνεγέρσεωσ Μνημείου τῶν σφαγιασθέντων ὑπὸ τῶν Κομμουνιστῶν ἐν τῇ θέσει Καμαρίῳ Κοινότητος Στιμάγκας Κορινθίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

α) Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 122—126 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, β) τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 5101/31 «περὶ διενεργείας ἐράνων λαχειοφόρων ἀγορῶν κλπ.», γ) τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 198/10 Σεπτεμβρίου 1968 Β. Δ/τος «περὶ συγκροτήσεωσ Ἑραρικήσ Ἐπιτροπήσ Ἀνεγέρσεωσ Μνημείου τῶν σφαγιασθέντων ὑπὸ τῶν Κομμουνιστῶν ἐν τῇ θέσει Καμαρίῳ Κοινότητος Στιμάγκας Νομοῦ Κορινθίας», δ) τὸ ὑπ' ἀριθ. 1458/10 Ἀπριλίου 1974 ἔγγραφον τῆσ Νομαρχίας Κορινθίας περὶ παρατάσεωσ θητείας τῆσ ὡς ἄνω Ἑραρικήσ Ἐπιτροπῆσ, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἀρθρον μόνον.

Παρατείνομεν τὴν θητείαν τῆσ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 198/10 Σεπτεμβρίου 1968 Β. Δ/τος συσταθείσης Ἑραρικήσ Ἐπιτροπῆσ Ἀνεγέρσεωσ μνημείου τῶν σφαγιασθέντων ὑπὸ τῶν Κομμουνιστῶν ἐν τῇ θέσει Καμαρίῳ Κοινότητος Στιμάγκας Νομοῦ Κορινθίας μέχρι τῆσ 31 Δεκεμβρίου 1974.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1974

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΦΑΙΔΩΝ ΓΚΙΖΙΚΗΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ

(6)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 435

Περὶ ἀντικαταστάσεωσ τῆσ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ ΤΑΠ—ΟΤΕ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

α) Τὰς διατάξεις τῆσ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 4497/1966 «περὶ ρυθμίσεωσ θεμάτων Κοινωνικῆσ Ἀσφαλίσεωσ καὶ περὶ ἐτέρων τινῶν διατάξεων», β) τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 1379/1973 «περὶ Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν», γ) τὴν ἀπὸ 21.6.1973 ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΤΑΠ—ΟΤΕ καὶ δ) τὴν ὑπ' ἀριθ. 263/1974 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆσ Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἀρθρον μόνον.

Ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεωσ Προσωπικοῦ Ο.Τ.Ε. (ΑΥΕ 36360/Σ4181/1943—ΦΕΚ 215 Β' τῆσ 21.11.1943) ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«3. Ἐξαιρεῖται τῆσ ἀσφαλίσεωσ τὸ προσωπικὸν τὸ προσλαμβανόμενον διὰ χρονικὸν διάστημα μικρότερον τῶν ἐξ (6) μηνῶν.

Ἐν περιπτώσει ἀνανεώσεωσ τῆσ συμβάσεωσ, ἡ ἀσφάλισις ἄρχεται ἀπὸ τῆσ συμπληρώσεωσ ἐξαμήνου ἀπὸ τῆσ ἀρχικῆσ προσλήψεωσ.

Νέα πρόσληψις διὰ χρόνον μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ ἐξαμῆνον δὲν ἀποτελεῖ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆσ προηγουμένησ περιπτώσεωσ ἀνανέωσιν τῆσ συμβάσεωσ ἐφ' ὅσον ἀπὸ

τῆς διακοπῆς τῆς ἐργασίας μέχρι τῆς νέας προσλήψεως παρῆλθεν χρονικὸν διάστημα μεγαλύτερον τοῦ διμήνου».

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1974

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΦΑΙΔΩΝ ΓΚΙΖΙΚΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥΛΟΣ

(7)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 436

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου Χαλκίδος.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Ν.Δ. 1113/1972 «περὶ κατάρτισεως Ὁργανισμῶν τῶν Λιμενικῶν Ταμείων καὶ περὶ προσλήψεως ὑπ' αὐτῶν προσωπικοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου» (ΦΕΚ 27 τ. Α'/1972).

2. Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 7 καὶ 9 τοῦ Ν.Δ. 175/1973 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων» (ΦΕΚ 230 τ. Α'/1973), ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν διὰ τῶν ἀρθρῶν 3 καὶ 4 τοῦ Ν.Δ. 267/1974 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων νομοθεσίας» (ΦΕΚ 2 τ. Α'/1974).

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1333/18.1.1974 ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ «περὶ καθορισμοῦ ἀρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ» (ΦΕΚ 51 τ. Β'/1974).

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 497/1973 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργῶν παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ, Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Αἱ περιπτώσεις β' καὶ γ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 618/1971 Β.Δ. «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου Χαλκίδος» (ΦΕΚ 190 τ. Α'/1971) ἀντικαθίστανται ὡς κάτωθι:

α) Εἰδικότης Χειριστῶν—Συντηρητῶν:

Θέσεις ἑνδεκα (11).

γ) Εἰδικότης Ἠλεκτροτεχνιτῶν:

Θέσεις πέντε (5)».

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ αὐτοῦ Β.Δ. προστίθεται περίπτωσις ζ', ἔχουσα οὕτω:

«ζ) Εἰδικότης ζυγιστῶν:

Θέσεις δύο (2)».

3. Ἡ περίπτωση γ' τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ αὐτοῦ Β.Δ. ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«γ) Διὰ τὴν εἰδικότητα Ἠλεκτροτεχνιτῶν ἡ ἄδεια ἐγκαταστάτου ἠλεκτρολογικῶν ἐγκαταστάσεων Γ' εἰδικότητος Α' Κατηγορίας τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας ἢ ἄδεια ἠλεκτροτεχνίτου ἠλεκτρολογικῶν ἐγκαταστάσεων εἰδικότητος Γ', πλὴν μιᾶς θέσεως δι' ἣν ἀπαιτεῖται ἄδεια ἠλεκτροτεχνίτου ἠλεκτρολογικῶν ἐγκαταστάσεων ΣΤ' εἰδικότητος».

4. Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ αὐτοῦ Β.Δ. προστίθεται περίπτωσις ζ', ἔχουσα οὕτω:

«ζ) Διὰ τὴν Εἰδικότητα ζυγιστῶν τὸ ἀπολυτῆριον ἐξαιεῖται δημοτικῷ σχολεῖον κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 27 τοῦ Ν. Δ. 3094/1954 ὁριζώμενον».

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Δ/τος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαΐου 1974

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΦΑΙΔΩΝ ΓΚΙΖΙΚΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΩ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΛΛΗΣ **ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ**

ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΤΡΥΦΩΝ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ

(8)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 437

Περὶ ἐπικυρώσεως τοῦ ἀπὸ 29 Μαΐου 1974 Πρακτικοῦ Ἀνωτέρου Συμβουλίου Λιμενικοῦ Σώματος ἔτους 1974.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις: α) Τοῦ Ν. 5464/1932 «περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τοῦ ἀρθροῦ 21 τοῦ ἀπὸ 27.5.1927 Π.Δ. «περὶ Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ» (ΦΕΚ 172 Α').

β) Τῶν ἀρθρῶν 36 (παρ. 3), 40, 46 (παρ. 1), 48 καὶ 55 (παρ. 1) τοῦ Ν.Δ. 139/1969 «περὶ ἱεραρχίας, παραγωγῶν, ἀποστρατείας καὶ μεταθέσεων τῶν μονίμων Ἀξιωματικῶν τῶν Σωμάτων Χωροφυλακῆς, Ἀστυνομίας Πόλεων, Λιμενικοῦ καὶ Πυροσβεστικοῦ» (ΦΕΚ 57 Α').

2. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 332 Π.Δ. τῆς 4.5.74 «περὶ ἐπικυρώσεως πινάκων κρίσεως Ἀνωτέρων Ἀξιωματικῶν ΛΣ καὶ ΛΣ (ΕΥ) ἔτους 1974» (ΦΕΚ 124 Α/74).

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 010121/55/74/25.5.74 ἀπόφασιν ΥΕΝ/ΔΔ1 «περὶ συγχλήσεως Ἀνωτέρου Συμβουλίου Λιμενικοῦ Σώματος ἔτους 1974».

4. Τὸ ἀπὸ 29.5.1974 Πρακτικὸν τοῦ Ἀνωτέρου Συμβουλίου Λιμενικοῦ Σώματος ἔτους 1974, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἐπικυροῦμεν τὸ ἀπὸ 29.5.1974 Πρακτικὸν τοῦ Ἀνωτέρου Συμβουλίου Λιμενικοῦ Σώματος ἔτους 1974 περὶ ἀπονόμης τοῦ ἀποστρατευτικοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀρχιπλοιάρχου ΛΣ εἰς τὸν τιθέμενον εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατεῖαν Πλοίαρχον ΛΣ Χωραφᾶν Στυλιανόν.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰουνίου 1974

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΦΑΙΔΩΝ ΓΚΙΖΙΚΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΙΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(9)

Περὶ τροποποιήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 1590/2/22.1.1971 ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς «περὶ καθιερώσεως Τρεχουμένου Λογαριασμοῦ Καταθέσεων».

Ἐγγραφον Ἐνώσεως Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν ὑπ' ἀριθ. 7783/3.4.74 (Ν.Ε. 1628).

Ἐγγραφον Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, Δ/σεως Οἰκ. μελετῶν, Τμήματος Πιστωτικῶν Σχέσεων, ἀπὸ 30.4.74 (Ν.Ε. 2020).

(Ἀπόσπασμα Πρακτικῶν τῆς ὑπ' ἀριθ. 26/10.5.74 συνεδριάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς).

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1590/2/22.1.71 ἀπόφασιν αὐτῆς, δι' ἧς ἐνεκρίθη ἡ εἰσαγωγή ἐν Ἑλλάδι τοῦ τρεχουμένου

λογαριασμού καταθέσεων, καθωρίσθη δὲ ἀνωτάτου ὅριον καταθέσεως δραχ. 200.000 κατὰ περίπτωσιν ὡς καὶ ἐπιτόκιον 4% ἑτησίως, ἥτοι 1% κατώτερον τοῦ τότε ἐν ἰσχύϊ 5% ἐπιτοκίου καταθέσεων Ταμειυτηρίου.

2) Ὑποβληθὲν αἴτημα τῆς Ἑνώσεως Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν ὅπως.

α) κατόπιν τῆς ἐπελευθύνσης αὐξήσεως εἰς 9% τοῦ ἐπιτοκίου καταθέσεων Ταμειυτηρίου καὶ καταργήσεως τοῦ σχετικοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῶν καταθέσεων τούτων καὶ

β) ἐν ὅψει τῶν πλεονεκτημάτων καὶ ὠφελειῶν, τόσον διὰ τὸ κοινὸν καὶ τὰς Τραπεζὰς ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν ἐν γένει, τῶν προκυπτόντων ἐκ τῆς διατηρήσεως καὶ ἀναπτύξεως τοῦ ἐν λόγῳ θεσμοῦ, ἐγκρίθη ἡ αὐξήσις τοῦ ἰσχύοντος ἀρχικοῦ ἐπιτοκίου ἀπὸ 4% εἰς 7,5%—8% ἑτησίως ὡς καὶ τοῦ ὑφισταμένου ἀνωτάτου ὁρίου καταθέσεως ἀπὸ δραχ. 200.000 εἰς δραχ. 500.000 κατὰ καταθέτην, ἀπεφάσισε, τρο-

ποποιῶσα ἐν προκειμένῳ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1590/2/22.1.1971 ἀπόφασιν αὐτῆς, ὅπως ἐγκρίνη τὰ κάτωθι:

1) Τὴν αὐξήσιν τοῦ ἐπιτοκίου τῶν τρεχουσέων λογαριασμῶν καταθέσεων ἀπὸ 4% εἰς 8% ἑτησίως, καὶ

2) τὴν κατάργησιν τοῦ ἐκ δραχ. 200.000 ἀνωτάτου κατὰ περίπτωσιν ὁρίου καταθέσεως εἰς τρεχούμενον λογαριασμόν.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἢ ὑπ' ἀριθ. 1590/2/22.1.71 ἀποφασίς τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς παραμένει ἀμετάβλητος.

Ἡ παροῦσα ἀπόφασις δέον συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Ν.Δ. 588/1948 «περὶ ἐλέγχου τῆς πίστεως», νὰ τύχη τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ νὰ δημοσιευθῇ συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρον 6 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ/τος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1974

Ὁ Προϊστάμενος τῆς Γραμματείας τῆς Ν.Ε.
MIX. N. ΚΥΡΙΑΛΟΠΟΥΛΟΣ